

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 21.12.1999 56. vuosikerta Numero 7 Sivu 8

Parsakaalin viljelytekniikka hioutuu

MARJA AALTONEN, Maatalouden tutkimuskeskus

Parsakaali eli brokkoli on viileän ilmaston kasvi, joka sopii hyvin kasvatettavaksi Suomen viileän kosteassa kesäsäässä. Viljelyn suurimpia haasteita on sadonajoitus ja tuotteiden laadun säilyminen hyvänä vaihtelevissa säissä.

Parsakaalin viljelypinta-ala on Suomessa nykyisin noin 80-90 hehtaaria ja tuotanto käytetään kesällä ja alkusyksyllä kotimaiseen tuorekulutukseen. Parsakaalia ei voida myöskään varastoida hyvissäkään olosuhteissa kesäaikana kuin muutamia päiviä laadun kärsimättä. Tämän vuoksi sadonajoitus on parsakaalin tuotannossa avainkysymys. MTT:n Hämeen tutkimusasemalla Pälkäneellä on kerätty usean vuoden ajan tietoa eri parsakaalilajikkeiden kasvuajoista ja istutusajankohdista eri kasvupaikoilla kasvuajataulujen laatimista varten.

Jotta kasvuajataulut pitäisivät mahdollisimman hyvin paikkansa, tulee muiden parsakaalin kasvuun vaikuttavien kasvutekijöiden olla mahdollisimman hyvin hallinnassa. Jos vesi ja ravinteet sekä vallitseva ilman lämpötila ovat sellaisia, että kasvin kasvu on tasaista ja hallittua, viljelyajataulut saattavat toimia. Tanskalaisten uusien tutkimusten mukaan parsakaalilla tulee olla noin 7 kasvulehteä valmiina tai valmistumassa ennen kuin varsinainen parsan kasvu alkaa. Tällöin tulee myös poistaa harso kasvustojen päältä, sillä liian nopea jatkokehitys aiheuttaa vain viuhkamaisia kukintoja. Normaalin viileä kesäsää takaa parhaan laadun parsakaalin kukintoon.

Typpeä varovasti

Harson käyttö liian pitkään heikentää kukintojen laatua, mutta myös liika typpi aiheuttaa ongelmia, sillä se aiheuttaa varren halkeamia ja onttoja kukintoja. Oikea typpitaso on noin 100-300 kg typpeä hehtaarille. Aikaisilla, matalakasvuisilla lajikkeilla, jotka istutetaan tiheämpään kuin syyslajikkeet, typpeä on käytettävä vähemmän. Jos heinäkuun lopun istutuksissa käytetään 50 cm:n riviväliä ja noin 45 cm:n taimiväliä, tarvitsee parsakaali kasvunsa varmistamiseen usein myös lisätyppeä, varsinkin, jos elosyyskuussa sataa runsaasti. Usein typpeä voidaan antaa esimerkiksi 110 kg hehtaarille peruslannoituksena taimille ja 6-7 -lehtivaiheessa lisälannoitusta esim. kalkkisalpietarina. Typpi ja kastelu voidaan myös yhdistää lannoitekastelussa. Tällöin voidaan varovaisesti jarruttaa parsakaalin sadonalkua antamalla ylimääräistä typpeä, jos istutuksista on tulossa sadonkorjuuruuhkaa tai yleinen hintatilanne on huono.

Lannoitekasteluja mm. tihkukastelumenetelmällä on ollut jo käytössä muutamilla avomaan viljelmillä. Ulkomailla ja Suomessa ne ovat yleisempiä esim. mansikan viljelyssä. Kylmänä keväänä voidaan ensimmäisten istutusten kasvuun lähtöä varmistaa kastelemalla istutuslokerikot starttifosforiliuoksella. Uusiin, automaattisiin istutuskoneisiin on mahdollista liittää nesteen annostelulaite, jonka avulla taimien juureen voidaan antaa pieni torjunta-ainelisäys.

Taimikasvatus helpompaa kuin kukkakaalin

Parsakaalin taimikasvatuksessa ei ole kukkakaalin tapaan vaaraa taimien napittumisesta liian kuumuuden tai kasvustressin takia. Kun taimistot ovat jo pellolla, viljelytoimet ovat hyvin samanlaisia kuin muilla kaalilajikkeilla. Ongelmana on toistaiseksi rikkakasvien torjunta, johon voidaan käyttää tällä hetkellä vain ennen istutusta Super Treflan -valmistetta. Uusia aineita on kuitenkin mahdollisesti luvassa lähitulevaisuudessa. Mikäli parsakaalin kulutus jatkaa kasvuaan samaan tahtiin, on kotimaisen tuotannon lisäämiselle perusteita. Parsakaalia olisi mahdollista viljellä Suomessa myös vientiin EU:n ja Keski-Euroopan markkinoille. Jo Puolan korkeudella kasvukauden kuumuus alkaa heikentää parsakaalin laatua niin, että sitä viljellään mielellään vasta myöhäissesonkia varten. Suomessakin vaikeinta on tuottaa laadukasta varhais- ja kesäparsakaalia.

Lisätietoja:
sähköposti marja.aaltonen@mtt.fi
puhelin (03) 534 2214.